

24-05-2022

PRIMLJENO

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 14 PŽ-659/2022-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, sudac Maja Bilandžić, u pravnoj stvari tužitelja ZAGREBAČKI HOLDING d.o.o., OIB 85584865987, Zagreb, Ulica grada Vukovara 41, Podružnica Čistoća, Zagreb, Radnička cesta 82, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Hanžeković i Partneri u Zagrebu, protiv tuženika ZAGREB – BETON d.o.o., OIB 90475183197, Sessvetski Kraljevec, Strojarska 5, kojeg zastupa punomoćnik Lovro Zovko, odvjetnik u Zagrebu, radi isplate, odlučujući o tuženikovoju žalbi protiv dijela presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Povrv-136/20 od 1. lipnja 2021., 7. travnja 2022.

presudio je

I. Odbija se kao neosnovana tuženikova žalba i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Povrv-136/20 od 1. lipnja 2021. u dijelu točke I. njezine izreke kojim je održan na snazi platni nalog iz rješenja o ovrsi javnog bilježnika Mladena Ježeka poslovni broj Ovr-60538/17 od 13. prosinca 2017. za iznos od 2.640,68 kn sa zateznim kamatama koje teku na više pojedinačnih iznosa od njihovog dospijeća do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima koja je izračunata za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, kao i u dijelu kojim je naloženo tuženiku platiti tužitelju trošak ovršnog postupka u iznosu od 725,00 kn sa zateznom kamatom tekućom od 13. prosinca 2017. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima koja je izračunata za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena i u točki III. izreke.

II. Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Povrv-136/20 od 1. lipnja 2021. u preostalom dijelu točke I. njezine izreke u odluci o stopi zakonske zatezne kamate i sudi:

Ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Mladena Ježeka poslovni broj Ovr-60538/17 od 13. prosinca 2017. u dijelu kojim je naloženo tuženiku platiti tužitelju zateznu kamatu na iznos od 2.640,68 kn, kao i na iznos od

725,00 kn po stopi koja prelazi stopu iz točke I. izreke ove presude te se u tom dijelu tužbeni zahtjev odbija kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Presudom Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Povrv-136/20 od 1. lipnja 2021. održan je na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Mladena Ježeka poslovni broj Ovr-60538/17 od 13. prosinca 2017. za iznos od 2.640,68 kn s pripadajućim zateznim kamatama koje teku na više pojedinačnih iznosa od njihovog dospeljeka do isplate i za trošak ovršnog postupka u iznosu od 725,00 kn sa zateznim kamatama (točka I. izreke). Ukinut je platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Mladena Ježeka poslovni broj Ovr-60538/17 od 13. prosinca 2017. za trošak ovršnog postupka u iznosu od 437,50 kn te je u tom dijelu tužbeni zahtjev odbijen kao neosnovan (točka II. izreke). Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 2.287,50 kn (točka III. izreke). Odbijen je tužiteljev zahtjev za naknadu parničnog postupka u iznosu od 312,50 kn, kao neosnovan.

2. Protiv točaka I. i III. izreke tuženik je podnio žalbu zbog pogrešne primjene materijalnog prava i bitne povrede odredaba parničnog postupka s prijedlogom da ovaj sud presudu u pobijanom dijelu preinači, podredno ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje. U obrazloženju žalbe navodi da se tužitelj ne poziva na odredbe Zakona o komunalnom gospodarstvu („Narodne novine“ broj 26/03), pa nije jasno temeljem čega je prvostupanjski sud našao osnovanim primijeniti odredbe tog Zakona. Računi dostavljeni u spis odnose se na vremensko razdoblje od kolovoza 2016. do lipnja 2017. u kojem je razdoblju bio na snazi Zakon o održivom gospodarenju otpadom („Narodne novine“ broj 94/13). Smatra da je tužitelj dužan dokazati da je tuženik bio vlasnik nekretnine u utuženom razdoblju ili da je vlasnik nekretnine dostavio tužitelju ugovor kojim je svoju obvezu prenio na tuženika kao korisnika. Tužitelj nije dostavio dokaz da je upravo tuženik u spornom razdoblju bio vlasnik nekretnine, pa nisu ispunjene pretpostavke propisane u odredbi čl. 30. st. 5. Zakona o održivom gospodarenju otpadom pa ne postoji tuženikova obveza na plaćanje utužene naknade za odvoz komunalnog otpada. Navodi da prijedlog za ovrhu ne sadrži sve potrebne podatke sukladno odredbi čl. 39. st. 1. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj 112/12) da dostavljeni računi nisu vjerodostojne isprave u smislu čl. 31. Ovršnog zakona. Oспорava i trošak postupka te traži trošak žalbenog postupka u iznosu od 825,00 kn.

3. Odgovor na žalbu nije podnesen.

4. Presuda je ispitana prema odredbama čl. 365. st. 2. i čl. 467. st. 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 84/08, 57/11, 25/13 i 70/19; dalje: ZPP) u granicama dopuštenih žalbenih razloga, pazeći pritom po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9. i 11. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava, te je ovaj sud ocijenio da je ista pravilna i na zakonu osnovana, osim u dijelu koji se odnosi na zatezne kamate.

5. U obrazloženju odluke prvostupanjski sud navodi da se tužbeni zahtjev odnosi na naknadu za usluge zbrinjavanja i odvoza komunalnog otpada u razdoblju od kolovoza 2016. do lipnja 2017.

6. Prvostupanjski je sud pravilno obvezao tuženika platiti tužitelju utuženu naknadu za odvoz komunalnog otpada, iako se pri tome pogrešno pozvao na odredbe Zakona o komunalnom gospodarstvu. Naime, prema čl. 187. st. 1. Zakona o održivom gospodarenju otpadom („Narodne novine” broj 94/13; dalje: ZOGO) koji je stupio na snagu još 30. srpnja 2013. je propisano da stupanjem na snagu tog Zakona prestaju važiti odredbe čl. 3., 11., 20., 30. i 34. ZOGO-a u odnosu na komunalnu djelatnost održavanja čistoće, u dijelu koji se odnosi na skupljanje i odvoz komunalnog otpada na određena odlagališta i komunalnu djelatnost odlaganja komunalnog otpada. Prema tome, upravo zbog toga što su odredbe Zakona o održivom gospodarenju otpadom u dijelu koji se odnosi na komunalnu djelatnost održavanja čistoće prestale vrijediti znatno prije razdoblja za kojeg tužitelj u ovom sporu potražuje naknadu odvoza komunalnog otpada, to je prvostupanjski sud pogrešno primijenio odredbe Zakona o komunalnom gospodarstvu umjesto pravilno odredaba Zakona o održivom gospodarenju otpadom.

7. Naime, odredbom čl. 30. st. 5. ZOGO-a je propisano da je korisnik usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada i prikupljanja biorazgradivog komunalnog otpada na području pružanja javne usluge vlasnik nekretnine, odnosno vlasnik posebnog dijela nekretnine i korisnik nekretnine, odnosno posebnog dijela nekretnine kada je vlasnik nekretnine, odnosno posebnog dijela nekretnine obvezu plaćanja ugovorom prenio na tog korisnika i o tome obavijestio davatelja usluge.

8. Prema tome, iz navedene zakonske odredbe proizlazi da bi tužitelj kao davatelj usluga prikupljanja i odvoza komunalnog otpada mogao osnovano od tuženika potraživati cijenu tih usluga, tužitelj mora dokazati da je tuženik vlasnik nekretnine ili vlasnik posebnog dijela nekretnine u odnosu na koju se pružena usluga odnosi, odnosno korisnik predmetne nekretnine. U konkretnom predmetu tužitelj je dokazao da je tuženik obveznik plaćanja komunalne usluge za utuženo razdoblje. Naime, na temelju Ugovora broj 206/13 od 29. svibnja 2013., koju činjenicu sklapanja tuženik nije osporavao, prvostupanjski je sud utvrdio da je tuženik zaveden kao obveznik plaćanja pružene mu usluge. U ugovoru su stranke ugovorile da će tužitelj za tuženika obavljati usluge prikupljanja otpada, a da će tuženik za ispostavljene usluge plaćati mjesečnu naknadu. Prema odredbi čl. 7. Ugovora tuženik je dužan pismeno izvijestiti tužitelja u roku od osam dana o promjeni vlasnika. Tuženik je bio evidentiran u utuženom razdoblju na predmetnoj adresi (Strojarska cesta 5, Sesvetski Kraljevec) i nije se na propisani način odjavio kao korisnik usluga, niti je prigovorio računima, odnosno nije osporio visinu ni osnovu tražbine, pa ostaje obveznikom plaćanja za utuženo razdoblje.

9. Dakle, tuženik je i dalje naznačen kao obveznik plaćanja komunalne usluge za utuženo razdoblje, za predmetni prostor pod šifrom stranke broj 190896476 te je isti bio korisnik objekta u utuženom razdoblju, nije se na propisani način odjavio kao korisnik usluga, pa ovaj sud kao i prvostupanjski sud smatra da je tužitelj dokazao

tuženikovu pasivnu građanskopravnu legitimaciju u smislu odredbe čl. 30. st. 5. ZOGO-a.

10. Prema tome, a kako je utvrđeno da je tuženik bio korisnik nekretnina u utuženom razdoblju, da isti nije obavijestio tužitelja o promjeni obveznika plaćanja i nije mu platio naknadu za komunalnu uslugu specificiranu u utuženim računima, sud je pravilno ocijenio tužbeni zahtjev osnovanim.

11. U odnosu na žalbene navode koji se odnose na prijedlog za ovrhu i vjerodostojnu ispravu, treba napomenuti da se u parničnom postupku, nakon stavljanja izvan snage rješenja o ovrsi, više ne ispituju formalne pretpostavke za donošenje rješenja o ovrsi već se ispituje osnova i visina tužbenog zahtjeva, dakle, u konkretnom slučaju - je li tuženik obveznik plaćanja komunalne usluge – prikupljanja otpada.

12. Slijedom iznijetog, na temelju odredbe čl. 368. st. 1. ZPP-a, odlučeno je kao u izreci točke I. izreke ove presude.

13. Međutim, ispitavši pobijanu presudu po službenoj dužnosti kroz pravilnost primjene materijalnog prava, ovaj sud nalazi da je prvostupanjski sud u odnosu na stopu zateznih kamata na glavicu i trošak ovršnog postupka pogrešno primijenio odredbu čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 78/15 i 29/18; dalje: ZOO). Naime, u konkretnom slučaju nije riječ o odnosu koji je proizašao iz trgovačkog ugovora ili iz ugovora između trgovaca i osobe javnog prava, nego o zakonskoj obvezi. Stoga, na temelju odredbe čl. 29. st. 2. ZOO-a, tužitelju pripada pravo na zatezne kamate po stopi propisanoj za ostale odnose, koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri (a ne pet) postotna poena.

14. Slijedom navedenog, na temelju odredbe čl. 373. t. 3. ZPP-a, odlučeno je kao u točki II. izreke ove presude.

Zagreb, 7. travnja 2022.

Sudac
Maja Bilandžić

Dokument je elektronički potpisan:
MAJA BILAND I

Vrijeme potpisivanja:
19-05-2022
12:11:58

DN:
C=HR
O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97=#130D48523937333439333636353139
L=ZAGREB
S=BILAND I
G=MAJA
CN=MAJA BILAND I
SN=HR57993330479.1.34

Broj zapisa: **eb30b-1d749**

Kontrolni broj: **09bd5-cfd28-1574d**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=MAJA BILANDŽIĆ, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE,
C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Zagrebu

Potvrda o preuzimanju elektroničkog sudskog pismena

U siguran elektronički poštanski pretinac primatelja **Lovro Zovko**, odvjetnik, dana **24.05.2022.** su poslana sljedeća pismena iz predmeta **Povrv-136/2020**:

- podnesak vrste **Odluka višeg suda** i oznake **Povrv-136/2020-33**

Potvrđuje se da je primatelj dana **24.05.2022.** preuzeo navedena pismena.